

31990L0313

23.6.1990

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

L 158/56

SMERNICA RADY
zo 7. júna 1990
o slobode prístupu k informáciám o životnom prostredí

(90/313/EHS)

RADA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, najmä na jej článok 130s,

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽²⁾,so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽³⁾,so zreteľom na zásady a ciele definované v akčných programoch Európskych spoločenstiev pre životné prostredie z rokov 1973 ⁽⁴⁾, 1977 ⁽⁵⁾ a 1983 ⁽⁶⁾ a konkrétnejšie v akčnom programe z roku 1987 ⁽⁷⁾, ktorý vyzýva najmä na hľadanie „spôsobov zlepšovania prístupu verejnosti k informáciám, ktoré majú orgány životného prostredia“,keďže Rada Európskych spoločenstiev a zástupcovia vlád členských štátov na stretnutí s Radou vo svojej rezolúcii z 19. októbra 1987 deklarovali pokračovanie a vykonávanie politiky a akčného programu Európskeho spoločenstva pre životné prostredie (1987 až 1992) ⁽⁸⁾, že je dôležité, v súlade s príslušnými povinnosťami spoločenstva a členských štátov, sústrediť činnosti

spoločenstva na určité prioritné oblasti, vrátane lepšieho prístupu k informáciám o životnom prostredí;

keďže Európsky parlament zdôraznil vo svojom stanovisku k štvrtému akčnému programu Európskych spoločenstiev pre životné prostredie ⁽⁹⁾, že „prístup k informáciám pre všetkých musí umožniť špecifický program spoločenstva“;

keďže prístup k informáciám o životnom prostredí, ktoré majú verejné orgány, zlepši ochranu životného prostredia;

keďže rozdiely v platných právnych predpisoch členských štátov týkajúcich sa prístupu k informáciám o životnom prostredí, ktoré majú verejné orgány, môžu spôsobiť nerovnosť v spoločenstve pri prístupe k informáciám a/alebo v podmienkach hospodárskej súťaže;

keďže je potrebné zaručiť každej fyzickej alebo právnickej osobe v celom spoločenstve slobodný prístup k informáciám o životnom prostredí v písomnej, obrazovej, zvukovej forme, alebo vo forme databázy, ktorú majú verejné orgány a ktorá sa týka stavu životného prostredia, činností alebo opatrení, ktoré ho nepriaznivo ovplyvňujú alebo ho môžu nepriaznivo ovplyvniť alebo k informáciám, ktoré sú určené na jeho ochranu;

keďže v určitých špecifických a jasne definovaných prípadoch môže byť odôvodnené zamietnuť žiadosť o informácie týkajúce sa životného prostredia;

keďže zamietnutie verejného orgánu postúpiť požadovanú informáciu musí byť opodstatnené;

keďže musí byť umožnené, aby sa žiadateľ odvolal voči rozhodnutiu verejného orgánu;

keďže by sa mal tiež zabezpečiť prístup k informáciám týkajúcim sa životného prostredia, ktoré majú subjekty, ktoré vykonávajú verejné úlohy v oblasti životného prostredia a ktoré sú pod kontrolou verejných orgánov;

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 335, 30.12.1988, s. 5
⁽²⁾ Ú. v. ES C 120, 16.5.1989, s. 231
⁽³⁾ Ú. v. ES C 139, 5.6.1989, s. 47
⁽⁴⁾ Ú. v. ES C 112, 20.12.1973, s. 1
⁽⁵⁾ Ú. v. ES C 139, 13.6.1977, s. 1
⁽⁶⁾ Ú. v. ES C 46, 17.2.1983, s. 1
⁽⁷⁾ Ú. v. ES C 70, 18.3.1987, s. 3
⁽⁸⁾ Ú. v. ES C 289, 29.10.1987, s. 3

⁽⁹⁾ Ú. v. ES C 156, 15.6.1987, s. 138

keďže ako súčasť celkovej stratégie na rozširovanie informácií o životnom prostredí by sa mali verejnosti poskytovať všeobecné informácie o stave životného prostredia;

keďže uplatňovanie tejto smernice by malo podliehať preskúmaniu vzhľadom na získané skúsenosti,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Cieľom tejto smernice je zabezpečiť slobodu prístupu k informáciám o životnom prostredí, ktoré majú verejné orgány a ich rozširovanie a stanoviť základné požiadavky a podmienky, za ktorých by sa mali prístupňovať.

Článok 2

Na účely tejto smernice:

- a) „informácie týkajúce sa životného prostredia“ znamenajú akékoľvek dostupné informácie v písomnej, vizuálnej, zvukovej forme alebo vo forme databázy o stave vôd, ovzdušia, pôdy, živočíchov, rastlín, krajinného a prírodného prostredia a o činnostiach (vrátane tých, ktoré spôsobujú záťaž ako napr. hluk) a opatreniach, ktoré na tieto zložky nepriaznivo vplyvajú alebo môžu vplyvať a o opatreniach, ktoré sú určené na ich ochranu, vrátane správnych opatrení a programov environmentálneho riadenia;
- b) „verejné orgány“ znamenajú akúkoľvek verejnú správu na štátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni so zodpovednosťou, ktorá vlastní informácie týkajúce sa životného prostredia, s výnimkou orgánov konajúcich v súdnej alebo legislatívnej kompetencii.

Článok 3

1. S výnimkou ustanovenou týmto článkom musia členské štáty zabezpečiť, aby sa od verejných orgánov požadovalo sprístupňovanie informácií týkajúcich sa životného prostredia akejkoľvek fyzickej alebo právnickej osobe na požiadanie a bez preukazovania dôvodu.

Členské štáty určia praktické opatrenia, podľa ktorých sa takéto informácie účinne sprístupnia.

2. Členské štáty môžu ustanoviť, že žiadosť o takéto informácie bude zamietnutá, ak má dosah na:

- dôvernosť pri konaní verejných orgánov, v medzinárodných vzťahoch a pri otázkach národnej obrany,
- verejnú bezpečnosť,
- záležitosti, ktoré sú alebo boli pred súdnym konaním alebo vo vyšetrovaní (vrátane disciplinárneho vyšetrovania), alebo ktoré sú v konaní predbežného šetrenia,
- obchodné a priemyselné tajomstvo, vrátane duševného vlastníctva,

- dôvernosť osobných údajov a spisov,
- materiál dodaný treťou stranou, bez toho, aby bola táto strana právne viazaná to urobiť,
- materiál, ktorého zverejnenie by viedlo k zvýšenej pravdepodobnosti, že životné prostredie, ktorého sa týka, bude v dôsledku zverejnenia poškodené.

Ak môžu byť informácie o záležitostiach, ktoré sa týkajú horeuvedných záujmov, oddelené, informácie, ktoré majú verejné orgány sa poskytnú čiastočne.

3. Žiadosť o informácie môže byť zamietnutá, ak by zahŕňala poskytovanie neukončených dokumentov, alebo údajov alebo vnútorných správ, alebo ak je zjavne nerozumná, alebo príliš všeobecne formulovaná.

4. Verejný orgán musí odpovedať osobe požadujúcej informáciu čo najskôr a najneskôr do dvoch mesiacov. Musia sa uviesť aj dôvody pre zamietnutie poskytnúť informácie.

Článok 4

Osoba, ktorá sa domnieva, že jej žiadosť o informácie bola neodôvodnene zamietnutá alebo ignorovaná, alebo bola neprimerane zodpovedaná verejným orgánom, môže žiadať o súdne alebo správne preskúmanie rozhodnutia v súlade s príslušným vnútroštátnym právnym poriadkom.

Článok 5

Členské štáty môžu ukladať poplatky za poskytovanie informácií, ale tento poplatok nemôže prekročiť rozumné náklady.

Článok 6

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia aby zabezpečili, že informácie týkajúce sa životného prostredia, ktoré majú subjekty, ktoré vykonávajú verejné úlohy v oblasti životného prostredia a pod kontrolou verejných orgánov, sa sprístupnia za rovnakých požiadaviek a podmienok, ako sú uvedené v článkoch 3, 4 a 5 buď prostredníctvom príslušných verejných orgánov alebo priamo prostredníctvom samotného subjektu.

Článok 7

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby zabezpečili pre verejnosť všeobecné informácie o stave životného prostredia prostriedkami, akými je pravidelné vydávanie správ.

Článok 8

Štyri roky po dátume uvedenom v článku 9 ods. 1 podajú členské štáty Komisii správu o skúsenostiach, na základe ktorých Komisia vypracuje správu pre Európsky parlament a Radu spolu s návrhom na revíziu, ktorú môže považovať za vhodnú.

Článok 9

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 31. decembra 1992. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

2. Členské štáty oznámia Komisii hlavné ustanovenia vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 10

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Luxemburgu 7. júna 1990.

za Radu

Predseda

P. FLYNN